

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 48/2022-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíťa a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša prerokoval návrh navrhovateľa [REDACTED], vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/149/21/K z 13. októbra 2021 a takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným ústavnému súdu 21. januára 2022 domáha preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/149/21/K z 13. októbra 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
2. Z príloh pripojených k návrhu vyplývajú tieto skutkové okolnosti.
3. Uznesením výboru č. 893 z 22. júna 2021 sa začalo konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) pre porušenie povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30. apríla kalendárneho roka proti verejnému funkcionárovi – navrhovateľovi, bývalému členovi dozornej rady Stredoslovenskej energetiky, a. s., Pri Rajčianke, Žilina, IČO 51 865 467 (ďalej len „Slovenská energetika, a. s.“), pretože navrhovateľ do dňa vydania napadnutého rozhodnutia nepodal „*oznámenie za rok 2020, ktoré mal podať do 30. apríla 2021*“.

4. Výbor po začatí označeného konania požiadal navrhovateľa o stanovisko pre účely konania vo veci ochrany verejného záujmu.

5. Navrhovateľ sa k uzneseniu o začatí konania nevyjadril.

6. Následne 13. októbra 2021 vo veci navrhovateľa rozhodol výbor tak, že navrhovateľ ako bývalý člen dozornej rady Stredoslovenskej energetiky, a. s., tým, že nepodal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona v lehote ustanovenej v ústavnom zákone, porušil povinnosť vyplývajúcu z ústavného zákona, a s poukazom na čl. 9 ods. 10 v spojení s čl. 9 ods. 17 ústavného zákona mu uložil povinnosť zaplatiť pokutu v sume 1 133 eur.

II.

Argumentácia navrhovateľa

7. Navrhovateľ svoj návrh odôvodňuje s poukazom na to, že výbor nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci, pretože z jeho pasivity (nepodanie oznámenia v ustanovenej lehote) vyvodil záver, že sa plne stotožnil „so skutočnosťami uvedenými v rozhodnutí“. Navrhovateľ tiež namieta neprimeranosť výšky uloženej pokuty za nesplnenie povinnosti podať oznámenie v ústavným zákonom ustanovenej lehote (30. apríl kalendárneho roka za predchádzajúci kalendárny rok).

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Po oboznámení sa s argumentáciou navrhovateľa (bod 7 tohto uznesenia) dospel ústavný súd k záveru, že návrh je zjavne neopodstatnený.

10. Podstata námietky navrhovateľa, ktorý je advokátom (preto nemusí byť podľa § 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde v konaní zastúpený), sa koncentruje na nedostatok zistenia skutkového stavu, keď výbor z jeho pasívneho prístupu po začatí konania dospel k záveru, že sa navrhovateľ stotožnil „so skutočnosťami uvedenými v rozhodnutí“. V súvislosti s označenou námietkou navrhovateľa ústavný súd uvádza, že z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že „[v]ýbor sa so skutočnosťou, že verejný funkcionár nepodal oznámenie v lehote stanovenej ústavným zákonom oboznámil dňa 22. júna 2021 pri rokovaní o Prehľade Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií o došlých oznámeniach funkcií, zamestnaní, činnosti a majetkových pomeroch verejných funkcionárov k 30. 4. 2021...“.

11. Z už uvedeného je zrejmé, že prameňom poznania a následne ustálenia skutkového stavu veci nebola pasivita navrhovateľa po začatí konania, ale pasivita spočívajúca v nepodaní oznámenia

v lehote ustanovenej ústavným zákonom (čl. 7 ods. 1), a preto ústavný súd v kontexte § 45 zákona o ústavnom súde (viazanosť rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania) zastáva názor, že označená námietka navrhovateľa nie je akceptovateľnou argumentačnou reakciou oproti rozhodujúcej argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí výboru (navrhovateľ formuluje svoju námietku mimo podstatného dôvodu, na ktorom výbor založil svoje rozhodnutie). Nad rámec už uvedeného ústavný súd konštatuje, že takto navrhovateľom uplatnená námietka nie je ani racionálna, keďže jeho pasívny prístup časovo predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, a preto z podstaty veci nemohol byť „akceptáciou skutočností uvedených v rozhodnutí“, ktorých procesná existencia ešte len mala nastať (podľa navrhovateľa ako dôsledok jeho pasívneho prístupu v priebehu konania).

12. Za neopodstatnenú považuje ústavný súd aj námietku navrhovateľa, podľa ktorej je výška uloženej pokuty neprimeraná. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že výbor vo veci navrhovateľa rozhodol postupom podľa čl. 9 ods. 10 v spojení s čl. 9 ods. 17 ústavného zákona. Zo znenia čl. 9 ods. 17 ústavného zákona vyplýva, že výbor nemá možnosť úvahy pri určovaní výšky uloženej pokuty, ale jej výška je ustanovená kritériom priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok. Navrhovateľ v okolnostiach danej veci nenamieta, že by výborom uložená pokuta bola vyššia, ako je priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok, alebo že by výbor mal pri ukladaní pokuty postupovať podľa iného ustanovenia ústavného zákona, čo by vo všeobecnej rovine aspoň otváralo zmysluplný procesný priestor pre posúdenie námietky.

13. O podanom návrhu tak bolo pri jeho predbežnom prerokovaní rozhodnuté v celom rozsahu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu